

Dosarul nr. 2ra-1199/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Tricolici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhaci, V. Sîrbu, I. Dutca)

ÎNCHEIERE

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Vitalie Pavalati împotriva Inspectoratului național de securitate publică și Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu și a fost menținută hotărârea din 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 17 aprilie 2018 Vitalie Pavalati a depus cerere de chemare împotriva Inspectoratului Național de Patrulare Nord și Ministerului Justiției cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 18 februarie 2017, ora 07.45, în or. Edineț, în apropierea cercului spre raionul Briceni, conducând autovehiculul, a fost stopat și supus testării cu aparatul „Drager”.

A menționat că, conform rezultatelor alcooltestului „Drager”, s-a constatat că, la 18 februarie 2017, ora 07.52, concentrația vaporilor de la alcool în aerul expirat era de 0,21 mg/l.

A susținut că, la 18 februarie 2017 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție, în care a fost consemnat că, el conducea vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, astfel, comițând o contravenție prevăzută de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional.

A afirmat că, nefiind de acord cu rezultatul alcooltestului „Drager”, în conformitate cu prevederile pct. 6 lit. e) din Regulamentul privind modul de testare

alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 296 din 16 aprilie 2009, a făcut o examinare medicală cu recoltarea probelor biologice. Respectiv, conform hemoleucogramei, efectuate la 18 februarie 2017, ora 12.15, s-a stabilit că, în sânge se conține 0,2% alcool etilic. Acest raport a fost prezentat în primă instanță și anexat la materialele cauzei contravenționale.

De asemenea, a notat că, conform pct. 3 din Regulament, pentru conducătorii de vehicule se stabilesc următoarele concentrații maxime admisibile de alcool: a) în sânge – 0,3 g/l; b) în aerul expirat – 0,15 mg/l.

Astfel, cu referire la prevederile pct. 3 lit. a), pct. 6 lit. c) din Regulament, a punctat că, vehiculul a fost condus într-o stare de ebrietate produsă de alcool ce nu depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege.

A declarat că, prin hotărârea din 16 iunie 2017 a Judecătoriei Edineț, sediul central, ca urmare a examinării cauzei contravenționale, deși și-a exprimat poziția privind nevinovăția sa, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 233 alin. (1) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată amenda în mărime de 150 de unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de 2 ani.

A invocat că, prin decizia din 27 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost admis recursul declarat de către el, a fost rejudecată cauza și a fost încetat procesul contravențional, deoarece nu s-a confirmat starea de ebrietate și, respectiv, nu sunt întrunite toate elementele contravenției, fiind constatată lipsa faptului contravenției.

Astfel, a considerat că, sancționarea lui de către agentul constatatator s-a realizat în lipsa temeiului legal, prin ce s-a încălcat principiul dreptății, care este unul de bază în procesul contravențional.

A menționat că, prin acțiunile ilegale, neîntemeiate ale agentului constatatator i-au fost cauzate stări de nervozitate, care au condus la suferințe psihice, deprimare și ca urmare, se impune repararea prejudiciului moral.

A susținut că, prin tragerea la răspundere contravențională i-a fost atins dreptul prevăzut la art. 53 din Constituția RM, iar suferințele psihice provocate urmează a fi compensate prin acordarea unei despăgubiri.

A solicitat încasarea în mod solidar de la Inspectoratul Național de Patrulare Nord și de la bugetul de stat a sumei de 20000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 1000 de lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 21 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă acțiunea depusă de către Vitalie Pavalati ca neîntemeiată.

La 26 martie 2019 și 02 mai 2019 Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu, a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 15 august 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 29 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie

Odobescu, a fost casată decizia instanței de apel și a fost trimisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 03 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, apelantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată, susținută fără modificări în prima instanță, doar pe prevederile art. 14, 15, 616 alin. (1), 1422 alin. (1) și 1423 din Codul civil, ale art. 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, ale art. 45 din Codul contravențional și ale art. 96, 166 și 167 CPC.

Totodată, instanța de apel a remarcat că, prevederile Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, au fost invocate de către apelant doar în cererea de apel, contrar dispozițiilor art. 372 alin. (3) CPC, care direct indică că, în apel nu poate fi schimbată calitatea procesuală a părților, temeiul sau obiectul acțiunii și nici nu pot fi înaintate noi pretenții.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că, constatările date resping ca nefondate criticile apelantului invocate în apel precum că, în speță sunt aplicabile prevederile art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998, or, acesta nu și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor respective.

În speță, instanța de apel a considerat lipsite de suport și alegațiile apelantului precum că, urmare a întocmirii de către agentul constator a unui proces-verbal de contravenție, acestuia i-au fost pricinuite prejudicii morale, or, prin decizia din 27 septembrie 2017 a Curții de Apel Bălți a fost admis recursul declarat de către Vitalie Pavalachi, a fost rejudecată cauza și a fost încetat procesul contravențional, ținând cont de faptul că, nu s-a confirmat starea de ebrietate și, respectiv, nu sunt întrunite toate elementele contravenției, fiind constatată lipsa faptului contravenției. Totodată, în speță nu s-a stabilit faptul că, Vitalie Pavalati a fost supus ilegal la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a concluzionat că, sarcina probațiunii în materia reparării prejudiciului moral, cât și invocarea corectă a legii materiale este pusă pe seama apelantului, care urmează să prezinte instanței probe pertinente, concludente și admisibile, prin care să confirme temeinicia acestei cerințe, însă, la caz, apelantul, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) CPC, nu a prezentat astfel de probe.

La 10 iulie 2020 Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel.

A menționat că, prin acțiunile ilegale, neîntemeiate ale agentului constator, recurentului i-au fost cauzate stări de nervozitate, care în consecință au dus la suferințe psihice, deprimări.

A susținut că, instanța de apel eronat a respins acțiunea, or, însăși anularea actelor privind tragerea la răspundere contravențională și sancționarea persoanei este o consecință a constatării, în esență a acțiunilor incorecte ale agentului constatator, fiind o condiție respectată în sensul antrenării răspunderii autorității competente.

A afirmat că, recurentul a fost înjosit în societate, i-au fost aduse atingeri drepturilor personale nepatrimoniale, prin urmare, a suferit o daună morală.

A declarat că, prin prisma art. 1422 alin. (1) și (2) și 1423 alin. (1) din Codul civil, recurentului i-a fost cauzat un prejudiciu moral evaluat în sumă de 20000 de lei.

A notat că, instanța de apel nu a luat în considerare practica judiciară în vigoare (decizia din 03 aprilie 2019 a Curții Supreme de Justiție emisă pe dosarul nr. 2ra-420/20).

A considerat că, soluția dată de instanța de apel este una pripită, nefiind elucidate pe deplin circumstanțele cauzei și nefiind determinată exact natura juridică a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

Prin referința depusă la 06 august 2020 Inspectoratul național de securitate publică a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 07 iulie 2020 (f. d. 211, vol. I).

Astfel, recursul declarat la 10 iulie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Vitalie Pavalati, reprezentat de către avocatul Ghenadie Odobescu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Mariana Pitic